

HET LEVEN AAN GENE ZIJDE

26 april 1978

Goedenavond vrienden. Aan het begin van de bijeenkomst ben ik volgens contract, zou ik haast zeggen, verplicht te vertellen dat we niet alleen weten dat we onveilig zijn. Niet dat u dat zelf niet gemerkt zou hebben, maar dan bent u gewaarschuwd. Ik heb geen bijzonder onderwerp voorhanden, dus wanneer iemand een suggestie heeft, dan is dat...

Reactie: Het leven aan Gene Zijde - De autoritaire of antiautoritaire opvoeding
Antwoord: Als ik het goed begrijp: over de toren van Babel, het leven aan gene zijde, autoritaire of antiautoritaire opvoeding. Nou, ik heb er hier twee, die zullen we er dan maar uithalen. De een die zegt "het leven aan gene zijde" en de ander die roept iets over "autoritaire of antiautoritaire opvoeding". Ja kijk, ik vind dus dat de mensen die antiautoritaire opvoeding voorstaan vaak zo autoritair optreden, dat het erg moeilijk is om uit te maken wat ze nou eigenlijk voorstaan. Maar goed, daar komen we dan ook nog wel op terug.

Laten we beginnen met het leven van onze kant. We kunnen daar een beetje, ja, een soort VVV-brochure van maken, vertellen hoe mooi het is. Maar dan valt het u later toch weer tegen. En laat ik het daar maar liever precies vertellen zoals het is.

In de eerste plaats moet u zich goed realiseren dat je bent zoals je denkt te zijn. En dat je in de geest dus eigenlijk jezelf ziet zoals ook een ander je ziet. Dus iets van de partij dat hetzelfde voorkomt. Dat betekent dat je hele wereld is opgebouwd uit de dingen waar jij aan denkt. Als ze zeggen "zomerland" en de een die heeft het over mooie bloemetjes en beestjes, de ander die heeft het over huisjes en de derde over bergen, tuinen en meren, dan moet u zich realiseren: dat zijn denkbeelden, dus geen objectief bestaand geheel. Mensen die dat van elkaar overnemen beleven het wel als een werkelijkheid, maar elke gedachte kan het veranderen.

Is het leven aan gindse zijde altijd beter dan op aarde? Nou, dat ligt voor een groot gedeelte aan jezelf. Kijk, als u overgaat met het besef dat u zo'n ellendeling bent, dat u niemand wilt ontmoeten uit angst dat ze erachter komen, dan leeft u wat men noemt "in het duister". U sluit zich af voor alle indrukken die u kunt ontvangen, u heeft geen contact in gedachten met anderen. Denkt u daarentegen "wat kan het mij schelen", ach, dan blijkt heel vaak dat dingen die op aarde misschien zwaar geteld hebben weinig betekenis hebben. En dat eigenlijk iedereen alleen de moed dient te bezitten om dus het licht en de waarheid omtrent zichzelf te aanvaarden.

Er zijn, zo zegt men, veel sferen aan onze kant. Nu is een sfeer in feite niets anders dan een hemelbol. Dat komt zo'n beetje uit het Grieks, dat dachten ze nog dat de sterretjes in verschillende bollen om de aarde heen gegoten zaten. Maar een sfeer is een wereld. Maar hoe kun je een wereld onderscheiden wanneer het bestaan afhankelijk is van voorstellingsvermogen alleen, van wat je denkt? Wanneer mensen spreken over sferen, dan delen ze in. Maar in feite zou je beter kunnen zeggen: wanneer iemand in staat is meer indrukken van buitenaf te verwerken, verandert zijn wereldbeeld en daardoor zijn voorstelling van zijn eigen mogelijkheden, zijn besef van zijn eigen wezen. En dat noemen ze dan een hogere sfeer.

Geliefde vragen zijn ook: zal ik ieder die mij is voorgegaan en mij lief was, terugvinden? Ja, dat is zo. Want per slot van rekening, wanneer je een band hebt met iemand, een innerlijke band, dan blijft die ook bestaan wanneer je doodgaat. En dit betekent dat je elkaar dus steeds weer ontmoet, dat je elkaar terugvindt. Er zijn natuurlijk ook mensen die in grote moeilijkheden komen, nietwaar? Neem nu die weduwnaar, vijf keer getrouwd, nietwaar? Iedereen ontmoeten, ja, hoe moet dat nou, zei hij? Nou ja, het antwoord was heel eenvoudig: kijk eens, seks, ik hoop niet dat het voor u een teleurstelling is, maar speelt in de sferen praktisch geen rol. En dat is ook weer begrijpelijk, want seksualiteit is een materieel proces.

Op de achtergrond kunnen gevoelens schuilen die wel belangrijk zijn, die blijven geestelijk bestaan. Maar het idee van "dit is van mij en de rest blijft eraf" of zo, dat is er dan niet bij. En ook over de baas in eigen buik hoef je niet meer te spreken.

Kijk je dan naar al die verschillende wereldjes die er zijn, dan valt het op dat de mensen zelf dus eigenlijk heel veel verschillende voorstellingen hebben opgebouwd over dat hiernamaals. Er zijn mensen die denken dat ze terechtkomen bij de lotusvijvers, dat zijn meestal mensen met een vedische achtergrond, dus een beetje een Indiase achtergrond zo. Er zijn mensen die gaan naar de hemel. Ja, en die zitten daar in de theaterzaal te wachten tot het doek opgaat en God zich manifesteert. Maar het is steeds dezelfde voorstelling en als je hem honderd keer gezien hebt, dan heb je er ook genoeg van. Dat kunt u zich misschien voorstellen. Altijd weer hetzelfde halleluja, hetzelfde licht en dezelfde Sinterklaasstem, want zo denken die mensen.

En dan kom je langzaam maar zeker tot begrip dat de werkelijkheid een beetje anders is. En dan vervaagt dat beeld en dan krijg je ook meer contacten. "Zomerland" is ook een heel geliefde voorstelling. Er zijn erg veel mensen die op aarde al bezig zijn om zich een huisje in het hiernamaals op te bouwen en in te richten. Nou ja, goed, terwijl ze op aarde zijn en niets beters te doen hebben, kunnen ze hun gang gaan. Maar het is wel zonde van de tijd wanneer ze iets beters hadden kunnen doen. Want dat huisje, dat is alleen maar een denkbeeld. En op het ogenblik dat je dus overgaat en je denken verandert, nou ja, dan heb je geen huisje meer. Dus heb je al die moeite voor niks gedaan.

Sommige mensen houden ervan om in vormen te denken en te leven. Daarom hebben we een hele reeks van wereldjes of sferen, of hoe je ze noemen wilt, waarin die vorm een rol speelt. Je zou een stadsbewoner tegen kunnen komen die ergens op een terrasje zit met een glaasje sherry. Die sherry doet hem niets meer, maar het terrasje is zijn idee van gezelligheid, van zich prettig voelen, dus hij zit daar en kijkt naar zijn herinneringen. Een ander zit misschien in de bergen in een soort tempeltje te mediteren. Dat is voor hem het summum van ontspanning, van openstaan. En dan beleeft hij dat, en anderen die met hem harmonisch zijn, die zien dat. Maar die vormen verdwijnen op den duur.

Kijk, het is eigenlijk een klein beetje dan zoals het ook bij u wel is wanneer u bepaalde artikelen koopt. Er zit een schitterende verpakking omheen: de vorm. En in het begin vind je het haast zonde om het pakje open te maken. Maar uiteindelijk wil je dan toch wel weten wat erin zit en dan heb je iets heel anders. Wij noemen die werelden vaak werelden van trilling. Vereenvoudigd zeggen we dan ook nog wel eens: geluid en licht. En dan spreken we weer over het multicolor licht, het veelkleurige licht, het éénkleurige licht, het witte licht, het verblindende licht, en zo ga je door. Kijk, dat zijn allemaal alleen maar termen waarmee je een bestaanstoestand probeert aan te tonen.

Maar elk bestaan is een voortdurende trip eigenlijk. Een voortdurend beroerd worden door invloeden, voortdurend veranderen eigenlijk van je wereld alsof ze helemaal amorf is. En wanneer je daarbij steeds weer meer antwoorden kunt geven op die indrukken die je bereiken, dan stijgt je steeds hoger en ga je dus steeds minder letten op de vormgeving en steeds meer op de essentie. En dan kom je vanzelf bij het Witte Licht terecht. Dus leven in het hiernamaals is over het algemeen een aardig bestaan.

Nou, dan zijn er ook nog mensen die zeggen: "Ja, maar waarom doen jullie uit de geest niet meer voor ons?" Ja kijk, wij bevinden ons in de situatie van een broedse kip. Het ei is gelegd en nou kun je alleen maar de zaak warm houden, pappen en afwachten. Je kunt misschien proberen de mensen wat te leren, maar je kunt niet zo volledig en direct ingrijpen in hun leven als je dat vaak zou willen. En misschien is dat maar goed ook, want een geest is niet volmaakt. Die heeft ook zijn eigen ideeën. En stel je voor dat er een Leger des Heils-geest komt, nietwaar, die denkt: "Nou moet er maar eens wat gebeuren," en die roeit even de hele Hare Krishna-beweging uit. Of omgekeerd. En dat zou denkbaar zijn.

Dus dat is er niet. Je hebt mogelijkheden, maar kun je veel leren? Nou, je kunt beter begrijpen. Een geest kan erg veel wijsheid opdoen, dat een geest veel meer geconfronteerd wordt met de kern van de zaak. Maar aan de andere kant op aarde ontwikkelen ze zich steeds verdere specialismen en dat kan een geest maar moeilijk bijhouden. De geest kan zijn kennis dus niet vergroten zoals men dat op aarde pleegt te doen, maar kan dus wel doordringen tot de kern van de zaak. Terwijl kennis in feite steeds verder uiteenvalt in specialismen op aarde, zal elk streven naar kennis in de geest gericht zijn op synthese. Dat is het grote verschil.

Waarom we doorkomen is ook zoets wat ze graag willen weten. Nou, kijk eens, wij zijn voorstanders van een antiautoritaire opvoeding. Ik zeg dat zo, maar dat is waar. Kijk, er zijn genoeg geestelijke groeperingen en bewegingen die u kunnen helpen om bewuster te worden. Maar ze hebben één nadeel: ze zeggen "je moet je persoonlijkheid ondergeschikt maken aan mijn stellingen". En daar zijn wij nou toevallig op tegen. Wij zeggen juist: je moet zelf leven en wij geven je onze denkbeelden, onze stellingen, een deel van onze kennis, in de hoop dat je daar zelf iets mee doet. Het is veel beter dat je dus een klein beetje minder in het gelid loopt en zelfstandig denkt en leeft, dan dat je precies alles doet zoals wij zeggen dat het goed zou zijn en in feite vergeet om zelf te leven.

Dus ja, wij werken dus omdat wij geloven dat elk mens in zichzelf de kracht en de mogelijkheden heeft om enorm grote dingen tot stand te brengen. Niet alleen gewoon stoffelijk, maar ook, ja u zegt, occult of paranormaal. U bent veel meer en u kunt veel meer dan u ontdekt. We proberen u te helpen om het te ontdekken. En wat u ermee doet, ja, we hopen iets goeds, maar dat moet u zelf doen.

DE AUTORITAIRE OF ANTIAUTORITAIRE OPVOEDING

En dan zit ik meteen bij mijn tweede onderwerp. Want kijk eens wanneer je te maken hebt in deze maatschappij van u met onderricht. Dan kun je zeggen "we willen het vrijlaten" of "we moeten het heel gedisciplineerd opvatten". Maar in alle gevallen heb je te maken met de noodzaak het kind zodanig te dresser en van basisgegevens te voorzien dat het past in de maatschappij waarin het moet leven en waaruit het ook het onderricht krijgt.

Ik dacht dat elk kind zijn eigen bijzondere kwaliteiten heeft. De één maakt goede opstellen, de ander rekt goed, bij wijze van spreken. En een ander die kan beter tekenen of is misschien een goede voetballer. Is tegenwoordig ook een goed beroep, nietwaar? Krijgt uiteindelijk zijn salaris doorbetaald wanneer u weer een voetbalknie heeft, dus niet zo gek. Maar wat heeft die wereld nodig? Kijk, uw maatschappij is een maatschappij van productie en consumptie. Zolang als dat bestaat, heb je mensen nodig die in staat zijn om te produceren volgens de regels van de gemeenschap en die vanuit de productie van die gemeenschap voldoende consumeren. En als je daarover nadenkt, dan is een mate van autoriteit bij het onderwijs, dacht ik, toch niet helemaal te verwerpen.

Er zit iets anders bij, maar dat hangt niet alleen met het onderwijs zelf samen. Dat is ook met de huiselijke omstandigheden. Kijk eens, kinderen die hebben nu eenmaal de neiging om zich uit te leven. Ze zijn tamelijk spontaan, ze zijn vaak ook erg agressief, of je dat nu merkt of niet. Wanneer ze nu in een huiselijk milieu leven waar ze precies moeten doen wat hen gezegd is en ze komen op een school waar geen discipline is, dan zullen ze al hun frustraties van thuis op die school uitleven. Dan is het dus niet meer mogelijk om een school te hebben met een gewoon onderwijssysteem dat dan wel anti disciplinair moet zijn.

Wanneer de kinderen ook thuis steeds meer verantwoordelijkheden krijgen en aan de andere kant ook leren dat het niet aanvaarden van verantwoordelijkheden consequenties heeft, want dat hoort er wel bij, dan zou je ze op een school kunnen brengen waar ze het onder elkaar maar uit moeten vechten. Dan zal het onderwijzend personeel alleen moord en doodslag moeten voorkomen en bereid moeten zijn om ieder te helpen om te leren. Ik weet, dan zullen ze de eerste drie maanden niets doen, dan leren ze bijna niet. Maar dan willen ze toch eigenlijk ook wel weer meedraaien met die anderen die wat ouder zijn en die wel wat geleerd hebben. En dan gaan ze dus leren en dan hebben ze daarbij hulp nodig. Maar laat ze die hulp vooral onderling geven en zorg alleen maar dat ze geen grote fouten leren. Dan zit je in het ideale onderwijs, dat is volledig anti disciplinair. Het betekent dat een kind eigenlijk de redelijke rechten van de volwassene krijgt, maar daarmee ook, en dat mag je niet vergeten, de redelijke verplichtingen die de volwassene heeft. En wanneer je dat kunt bereiken, dan krijg je dus mensen die veel meer uitgebalanceerd zijn.

Dit schijnbaar spelend leren, want daar komt het in het begin vooral op neer, dat kun je terugvinden in primitievere gemeenschappen. En dan valt het op dat de meeste mensen daar toch wel erg evenwichtig zijn. Ze hebben weinig last van allerhande psychosen en weet ik wat nog meer voor mooi benoemde kwalen, die eigenlijk alleen maar betekenen dat de persoonlijkheid ten dele verminkt is. Deze mensen leren spelend, maar het leren betekent dat ze een taak kunnen vervullen. Een taak vervullen geeft hen belangrijkheid. Hun belangrijkheid stijgt naarmate ze meer taken juister kunnen vervullen. Niet dat ze minder zijn, maar ze worden gewoon als beschermd goed behandeld zolang ze niet mee kunnen. En naarmate ze meer kunnen, krijgen ze ook meer de kans om zelf mee te praten en voorstellen te doen en al die dingen. Kijk, die mensen die zijn dus, psychisch gezien, er beter aan toe dan de meeste kinderen in uw beschaafde maatschappij.

Ik dacht dat dat een soort onderwijs was waar je toch wel voor zou moeten voelen. De vraag is alleen: in hoeverre is het mogelijk? En dan bekijk ik het van mijn kant uit, en dat zult u misschien wel weer onjuist vinden, maar dan zeg ik: wanneer ik een maatschappij zie die zozeer de vrijheid van onderwijs vooropstelt dat ze op een gegeven ogenblik barst van de sociale werkers en geen straatvegers meer overhoudt, dan is er iets fout in die maatschappij. Dan is daar geen sprake meer van een reële functieverdeling. Wanneer er mensen zijn die wel op een kantoor willen werken of dokter of advocaat willen worden, of een andere tak van wetenschappen, misschien ook sadisten, die worden tandarts of zo. Nou ja, onder druk natuurlijk hè, je kunt het nooit uitleven, anders houd je geen klant meer over. Ja, de klant had ook geen tand meer over, maar dat is weer wat anders. Maar ik wil maar zeggen, wanneer je dat zo bekijkt, dan is uw onderwijssysteem in feite los komen te staan van de maatschappij. Dit betekent dat uw onderwijs voortdurend meer mensen aflevert die minder in staat zijn om in die maatschappij een feitelijke rol te spelen. Het resultaat is dat ze die maatschappij willen veranderen. Maar die verandering van die maatschappij betekent niet dat ze daardoor meer capaciteiten krijgen en dus meer maatschappelijke betekenis, anders dan datgene wat ze zich ten koste van anderen tijdelijk verwerven. Dit is geen juist systeem.

Ik dacht dat je uit moest gaan van het spelende leren, inderdaad. En dit betekent ook voor mij, misschien bent u het er niet mee eens, maar dat een leerproces zo vroeg mogelijk moet beginnen. En wij doen dat ook, wij praten over het leven in het hiernamaals, waar u nu niets aan heeft, maar later schiet het u tenminste misschien te binnen op het ogenblik dat u zich afvraagt: "Waar ben ik nu?" En dan eens naar beneden kijkt en zegt: "Slaap ik nu of ben ik al overleden?", nietwaar? Dus dat is voorbereidend onderwijs.

Ik dacht dat het kind van ongeveer vier jaar leeftijd af, drie jaar zou misschien ook nog wel kunnen, tot ongeveer de achtste jaar leeftijd eigenlijk een soort spelend leren zou moeten nastreven. Dit betekent dat er een kindermaatschappij bestaat waarin beperkte bescherming wordt gegeven, maar zeer beperkte. En waarbij tegelijkertijd leiding aanwezig is omdat kennis een punt van waardering betekent. Daardoor tel je meer mee.

Daar zou je vandaaruit als vanzelf ook een gemakkelijker keuze krijgen voor die kinderen van ongeveer acht jaar. Ze hebben dan hun eigen specialiteiten ontwikkeld en zouden dan een verder onderwijs kunnen volgen dat speciaal op hen toegesneden is. Wanneer we daarbij ook weer zoveel mogelijk het persoonlijk werktempo aanhouden, denk aan Montessori, denk aan Dalton, dan krijg je daarbij ook weer de mogelijkheid voor eenieder om zich optimaal te ontwikkelen. En dan zou er, naar mijn mening zou dat rond de twaalf tot veertien jaar leeftijd moeten liggen, uiteindelijk een beslissing moeten treffen voor een beroepsvoorbereiding. Want die heb je nu eenmaal nodig. De een wil naar de universiteit en de ander wil timmerman worden, maar je moet er iets voor weten. Dat kan in die tijd het gemakkelijkst gebeuren, ook al zullen er misschien dan meer aanstaande ministers dan tramconducteurs uitkomen. Maar dat is helemaal niet erg, want heel veel mislukte ministers kunnen dan tramconductor worden.

Dus als je dat zo bekijkt, dan heb je zo eigenlijk een systeem dat veel meer is toegesneden op de werkelijke psyche van de mens. Een mens is nu eenmaal in zijn aanleg een competitief groepsdier. Dat wil zeggen dat hij graag concurreert, zich afzet tegen anderen. Wanneer je een disciplinair onderwijs gebruikt waarbij je deze competitie in feite onderdrukt in het leermateriaal, zul je tegelijkertijd ook de mogelijkheid van betere en scherpere en meer persoonlijke ontwikkeling ten aanzien van de leerstof onderdrukken. En dat lijkt me niet juist.

Een wereld van ideale mensen, niet dat ik geloof dat die binnenkort komt hoor, dus is een wereld van mensen die elk voor zich en op hun eigen wijze reageren. Mensen die zoveel respect hebben geleerd voor hun medemens dat ze die medemens niet lastigvallen en in samenwerking altijd zoeken naar een soort compromis. Deze mensen hebben geen wetten of geen regels nodig. Zelfs bestuur is er maar in beperkte mate nodig omdat de werkelijke bestuurlijke factor voor een meerderdeel kan worden overgenomen door de bestaande noodzaken. Hebben we zoute pinda's nodig? Nou, dan hebben we iemand nodig die ze gaat halen, iemand die ze brandt, nietwaar, iemand die ze pelt, iemand die ze zout en weet ik wat nog meer aanbakt. Klinkt wat overdreven als je het zo zegt.

Maar wanneer ik nog even terug mag keren naar de geestelijke werelden die voor mij zo langzamerhand meer thuis zijn geworden dan de uwe, dan zie ik daar eigenlijk al die mensen die overgaan, leven in droomwerelden waarbij de overbodigheden waar ze zich aan vastklampen een belemmering vormen voor een vrij ontwaken tot het geestelijk bestaan. Kijk, en dat kan er bij mijn idee niet in dat dat gezond is. Ik zie dit altijd als een nadeel dat zo groot is dat er geen voordelen van ervaring tegenover kunnen worden gesteld als volledige compensatie.

Wat is verder belangrijk? Ja. Een mens wordt tegenwoordig materieel onderricht. En dat houdt misschien wel in dat hij weet wanneer de slag bij Nieuwpoort was. Maar het houdt niet in dat hij werkelijk leert begrijpen wat bij voorbeeld denken en gedachtekracht in kunnen houden. Hij weet natuurlijk dat fascisme slecht is, maar hij weet niet wat de eigenschap is waardoor het slecht werd. Kijk, daar deugt ergens iets niet, hè? En aan onze kant heb je dat ook zo. U zou heel verbaasd zijn wanneer u hoort dat er bij ons een sfeer, een lichte sfeer, die nu langzaam maar zeker begint te verwazen, maar waarin heel veel mensen die het heus goed bedoelden allemaal ijverig Heil riepen tegen een Führer die op dat moment althans in die sfeer nimmer lijfelijk aanwezig kon zijn. Want die had andere problemen waarmee hij af moest rekenen. Het is ook krankzinnig als je dat ziet.

Waarom zou men de mens alleen ontwikkelen op materieel terrein? Waarom zou je niet, zeker met de jongere kinderen, eens wat spelletjes spelen die op telepathie bij voorbeeld zijn gebaseerd? Raden welke kaart de meester trekt of zo, of de juffrouw. Waarom zou je de mensen niet bijbrengen dat je met gedachtekracht veel kunt doen? Waarom zou je de mensen niet duidelijk maken dat je met een bepaald proces, dat misschien zelfs suggestie genoemd kan worden, je eigen lichaam aanmerkelijk beter kunt gebruiken en beheersen dan zonder dat? Psychisch trimmen kan voor de gezondheid meer betekenen dan het gewone trimmen, want degenen die daaraan beginnen zijn meestal degenen die zich een hartverlamming trimmen

omdat ze te lang gewacht hebben voor ze ermee begonnen zijn. We krijgen bij ons regelmatig van die gevallen binnen tegenwoordig.

Kijk, en dat is nu het laatste wat ik ga proberen te zeggen. U kunt denken, maar gedachten zijn kracht, of u het gelooft of niet. Wanneer u denkt aan een bepaald iets en u doet het alleen, dan kunt u misschien wat kracht overbrengen. Wanneer u dat met de hele zaal doet, dan is er veel meer kracht en kunt u meer kracht overbrengen en u kunt ze zuiverder richten. U denkt toch niet dat al die volkeren die bepaalde gewoonten hadden, bij voorbeeld voor gebed moet een quorum zijn, dat die dat voor niets deden? Dat is niet alleen een religieuze, is ook een praktische regel. Wanneer een aantal mensen samen zijn, volledig zijn afgestemd, dan kunnen ze daardoor beter de hogere kracht bereiken en beleven. En dat geldt voor u en het geldt voor iedereen.

U kunt gevoeliger worden op telepathisch terrein wanneer u leert om niet alle opkomende gedachten zonder meer weg te vagen, maar om die gedachten die ineens zo onverwacht in u opkomen even te noteren en eens te kijken waar het vandaan komt. U zult tot uw verbazing ontdekken dat u heel veel impulsen ontvangt van mensen met wie u op enigerlei wijze harmonisch bent. U zult daarnaast ontdekken dat u ook meer impulsen uit de geest ontvangt dan u ooit gedacht had. U kunt zoveel meer, maar dan moet de mens niet beschouwd worden als een lichaam dat getraind moet worden, voorzien van een biologisch computertje waar de juiste gegevens in moeten worden gestopt. Dan moet die mens gezien worden als een wezen dat ook psychisch, zo goed als mentaal, ontwikkeld moet worden, de mogelijkheid moet krijgen om zich te ontplooiën, zich ook daar moet kunnen specialiseren. Want dat, mijn vrienden, is veel belangrijker dan u denkt.

Vraag: Willen we dan nu een proef gaan nemen met z'n allen samen?

Antwoord: Ja, we kunnen dat natuurlijk doen als de rest dat nou ook leuk vindt, dan kan dat. Ja? Nou, goed. Dat is wel eens meer gedaan en waarom zouden we het niet weer doen, nietwaar? Moeten we het wel eens worden: hebben we een of ander doel waar we aan gaan denken? Is er iemand die denkt: "Nou, ik wil een bepaald iemand helpen bijvoorbeeld"? Ja? Nou, als we nou die eerste twee eens nemen, al die andere jaartjes niet, hè? Want anders wordt het teveel.

Dan gaat u dus, die twee, gaat proberen nu, u luistert niet meer, u bouwt alleen een voorstelling op van degene die u helpen wilt en de wijze waarop u het wilt doen, ja? Goed. Dat is heel eenvoudig namelijk: we hebben een soort piloot nodig en gids, hè? En dat kunnen zij het beste opbouwen, want zij weten waar ze die kracht naartoe willen sturen. En nou hoop ik alleen maar dat de rest nou ook niet zo vervelend is om te zeggen: "Eh, als ik niet aan de beurt kom, dan doe ik niet mee." Dat is ook zo vervelend.

Luister eens, u kunt allemaal denken, ja? Nu moet u zich alleen maar voorstellen, het is gewoon een beetje zelfsuggestie, hè? U gaat zich voorstellen dat er komt bij u zo, laten we zeggen op het voorhoofd, is een mooie plaats. Er gaat van uw voorhoofd gaat er op het ogenblik een draad van licht en die komt zo naar mij toe, ja? Nou, eventjes gewoon rustig ademhalen, verder helemaal niet zo... weet je wel, dan gaat het misschien de verkeerde kant uit. Nee, gewoon u denkt nu: "Ik heb kracht en wat ik aan kracht heb, of het veel of weinig is, dat stuur ik met een straaltje hier naar dat lichaam toe dat daar op het ogenblik gemanipuleerd wordt. Zo, hier... weet je wel, even boven het hoofd, is gezellig. Nou, dan heeft tenminste dit medium één keer in zijn leven een heilige krans op gehad. Onverdiend, maar toch leuk.

Goed, we gaan beginnen dus. U daar, die twee, ja? Die twee eerste jaartjes, hè? Uw voorstelling nu goed opbouwen. Probeer, doe uw ogen dicht, probeer te zien wat u gaat doen. En u allemaal nu: eventjes ontspannen, gewoon ontspannen, ja? Goed, die kracht die komt hiernaartoe, ja? Beetje meer, zo. U heeft veel meer dan u geeft, kom op, een beetje royaler. En ook niet zo gniffelend van: "God, wat is het leuk." Eventjes serieus nu. Al die gedachten hier concentreren. Ik moet wachten tot die beelden scherp genoeg zijn voor mij om te reageren, dus even volhouden. Ja, dank u.

Die kracht gaat nu uit, die volgt uw beide gedachtensporen. En dan moet u maar eens informeren of dat nut heeft gehad, hè? Kijk, dat is het hele experiment. Degenen die gevoelig zijn, die hebben een spanning gevoeld. Nou, dat is helemaal niks bijzonders, dat staat er altijd. Het is gewoon een kwestie van een emotioneel geboeid zijn waardoor uw eigen uitstraling ietsje verder uitstoot dan normaal en gevoeliger wordt voor andere uitstralingen in de buurt. U heeft geen van allen iets verloren, u heeft geen kracht gegeven dat u zegt "ik word er moe van", want daarvoor was het niet genoeg. Het was een vonkje wat u nodig heeft om van hier naar de dam te lopen, meer kracht kost het u niet. Nou, dan hebben we dat experiment dus gedaan.

Stel nu dat er een resultaat is, wat hebben we dan bewezen? Dan hebben we niet bewezen dat hier een geest zit, dan hebben we niet bewezen dat er een kosmos mogelijk is met allerhande wetten waar we niks van af weten zolang we mens zijn. Dan hebben we alleen aangetoond dat wanneer mensen een ogenblik maar met de juiste intensiviteit zich concentreren, er dingen kunnen gebeuren die niet materieel verklaarbaar zijn. Indirect hebt u bewezen dat u, ook al weet u zelf niet hoe, kracht kunt afgeven en die aan anderen kunt toesturen.

Kijk, en als je dat nou doet, dan moet het u toch duidelijk zijn dat u nog veel meer kunt. Dat u eigenlijk te lang in een materialistisch, pseudologisch korset van "dat kan wel" en "dat kan niet" geleefd heeft. Natuurlijk, de maatschappij vindt het leuk als u mooi ingeregeld bent, maar laat uw geestelijke wespentaille maar een beetje uit. Je adem kunt halen, geestelijk. Want dan komt het ogenblik dat autoriteit niet meer nodig is, dat je de bescherming die autoriteit ook vaak geeft, waardoor veel mensen eigenlijk vragen om beheerst te worden, die valt ook weg. Dan kun je misschien voor het eerst eens autoritair, maar wel volledig jezelf met geestelijke krachten werken. En dan voel je aan wat mogelijk is in die wereld rondom je en wat niet. Dan voel je aan dat een ander ook recht heeft om zichzelf te zijn, hoe dan ook. En dan ga je misschien een beetje beter begrijpen wat leven is. En als u begrijpt wat leven is, een voortdurende wisselwerking op geestelijk, mentaal en materieel terrein tussen mensen, dan zult u zoveel krachten, voorstellingen waarden leren aanvaarden en erkennen dat u, wanneer u in onze wereld komt, niet meer blijft zitten in zo'n kartonnen hemelwereldje en niet meer u gekluisterd voelt aan een geestelijk opgebouwd huisje waar je nog elke dag stofzuigt. Maar dat je werkelijk als een vrije geest, voortdurend de gedachten, de werkingen, de inhoud van anderen in jezelf kunt ontvangen, kunt evalueren, de betekenis voor jou daarvan kunt begrijpen en zo steeds verder je bewuster te worden van een kosmisch geheel.

Nou, nu ik dat er ook nog bij heb gezegd, vind ik dat het genoeg is. Maar misschien is er iemand die commentaar heeft of opmerkingen, nou dan vertel je het maar.

Vraag: Ja, hoe zit het eigenlijk met de reïncarnatie? Wanneer besluit je om die wereld van u weer te verlaten en weer...?

Antwoord: Nou, misschien heb je wel eens een heel abstracte, kunstzinnige film gezien. In het begin boeit hij je, op den duur is het traag en alles herhaalt zich. En wat doe je dan? Ga je weer naar buiten. Als je in de geest zit en je kunt niets nieuws meer opvangen, zodat je steeds weer eigenlijk zit met hetzelfde herhalende weten en beleven, de steeds weer gelijkblijvende impulsen waar niets meer bij komt, dan komt er een ogenblik dat je zegt: "Nou, ik vind het nou taai, laat mij ergens anders naartoe gaan." Dan ligt het eraan wat voor bewustzijn je bereikt hebt. Er zijn dan een hele hoop entiteiten die zeggen: "Nou, ik reïncarneer, ik ga naar de stof toe, want daar kan ik de beste indrukken weer opdoen waardoor ik mijn besef kan uitbreiden, mijn vermogen tot reageren op anderen groter kan maken." En er zullen er ook zijn die zeggen: "Nou, ik ga in een andere sfeer werken, ik ga daar activiteiten ontplooiën. En door de wisselwerking die ik dan op een specifiek terrein krijg, zal ik misschien weer in staat zijn in mijn eigen wereld toch te gaan reageren op nieuwe impulsen en zo weer rijker te worden en een juister begrip en een grotere harmonie op te bouwen." Dus zo zit dat eigenlijk.

Vraag: Heeft dit ook te maken met het grote geheel, God?

Antwoord: Ik dacht niet dat er iets zou zijn wat niet met God te maken heeft.

Vraag: Ja, maar is dit dan het verlangen van het reïncarneren?

Antwoord: Het verlangen van het reïncarneren of dat God is, ja, God is een naam, hè? Ik denk dat je het eerder kunt zeggen dat reïncarnatie en al wat wij doen, al ons streven eigenlijk, voortkomt uit de behoefte om volledig te zijn.

Vraag: U zegt: door goede gedachtekracht kan men dingen doen. Maar wat die profeten nou duizenden jaren hebben voorspeld en wat er nu uitkomt met, 'ik zal het water vergiftigen, ik zal de volkeren tegen elkaar opzetten' enzovoorts, wat nu zichtbaar is, wat ik helemaal vroeger niet kon begrijpen. Maar kunnen wij dat tegenhouden?

Antwoord: Je kunt het niet tegenhouden, maar je kunt het ten goede keren.

Vraag: Kan dat?

Antwoord: Ja.

Vraag: Maar dan denk ik er niet aan.

Antwoord: Het is zo: wanneer je uitgaat van de voorspellingen die u als basis gebruikt, dan is het einde der tijden nabij, hè?

Vraag: Nou, daar ben ik niet bang voor, want dat is gelukkig, maar...

Antwoord: Nee, nou, dat vind ik ook geen reden om bang te zijn. Per slot van rekening, dan wordt het toch bij ons geprolongeerd, dus dat.... maar wat kun je doen? Je kunt proberen als mens zelf zo bewust mogelijk te leven, je zo harmonisch mogelijk op te stellen. Tegenover God, maar vooral ook tegenover je medemensen, want God is ook in het leven van die medemensen tegenwoordig. Je kunt proberen jezelf te ontwikkelen. En dan kun je die aarde niet terugdraaien, maar wat je wel kunt doen is een mentaliteit scheppen waardoor de ramp tot staan komt, laat ik het zo noemen.

Vraag: Kan dat?

Antwoord: Dat kan. Want zelfs nu nog zijn die rampen waar u over spreekt, de tekenen waarmee men werkt, van betrekkelijk kleine omvang. Wat er gebeurd is bij Brazilië, ja, dat was giftig gas uit het water. En ze vertellen dat althans, omdat ze niet helemaal daarvoor uit willen komen dat er nog andere dingen liggen op die zeebodem die meer aansprakelijk zijn. Maar goed.

Wanneer je kijkt naar wat er elders gebeurt, dan zeg je: "Ja goed, ik begrijp dat dit proces gaande is." Maar het is een proces dat niet onomkeerbaar bestaat. Wanneer je nu weer minder auto's laat rijden, meer bomen plant, dan herstelt de atmosfeer weer haar normale samenstelling. Het leven op aarde is een voortdurend evenwicht, ecologie zegt u dat dan. Dit evenwicht is op dit moment verstoord, maar het kan zich herstellen en zal dit ook doen. De enige vraag is of de mens dit herstel toe zal laten in een tijd dat menselijk leven inbegrepen is in het nieuwe evenwicht, of voortdurende pogingen tot evenwicht blijft verstoren tot er ontwikkelingen ontstaan waarbij voor die mens in zijn huidige vorm geen plaats meer is in dit evenwicht. Dat is de vraag waar het om gaat.

Vraag: Een ijstijd en dan is alles weer schoon?

Antwoord: Nou, een ijstijd, daar kunnen we dan wel even op wachten. We hebben nu wel een hele kleine ijstijd te wachten, maar ijstijd, ja God, kijk. De zon bevindt zich op het ogenblik in een basis van verminderde kernactiviteit waarbij de kerntemperatuur met een aantal graden is gedaald. Is niet veel hoor. Maar het is net genoeg om die activiteit te verminderen. Die toestand die bestaat op het ogenblik 150.000 jaar, geef of neem een paar jaar. En voor dat die zaak zich herstelt, zelfs indien de zon weer in een kosmische wolk terecht zou komen waardoor haar eigen activiteit dus aanmerkelijk pleegt toe te nemen, dan duurt het nog wel 100.000 jaar. Wanneer die zon zo weer warmer wordt en er is nog voldoende water op aarde, dan krijgen we weer een heel dicht wolkendek. Door dat wolkendek krijgen we een vergrote afkoeling van de aardkern en ontstaat een ijstijd. Die ijstijd legt dan steeds meer neerslag vast, daardoor komt in de atmosfeer weer steeds meer zonnearmte tot gelding en ontstaat dus weer de omkeer van de ijstijd.

Zo gaat dat. Een ijstijd, ja goed, maar moet je daarmee doen? Kijk, als er op het ogenblik een ijstijd komt, nietwaar, dan zitten de bierbrouwers al te popelen om op die nieuwe morenes en alles wat daar komt, alvast hotels te zetten, nietwaar, onder het motto: "In deze ijstijd skiën met Saoedi-Arabische olie." Ik bedoel, dat moet je niet zo serieus zien. De enige grote ramp die hier zou kunnen gebeuren, is een kanteling van de aardas.

Vraag: Maar dat is toch al acht keer gebeurd?

Antwoord: Dat is al een aantal keren gebeurd, maar elke keer wanneer dit is gebeurd, was het het resultaat van een baanwijziging van de planeten. En die baanwijziging van de planeten, die vond weer plaats door invloeden van buitenaf. Als we daarvan uit moeten gaan, dan is iets dergelijks de eerste 3.000 jaar niet mogelijk. Dus, dan zit u ook nog wel een tijdje goed, dacht ik.

Reactie: Ik vind het niet zo goed zitten.

Antwoord: Nou, ik dacht van wel, want kijk, het is natuurlijk reuzeleuk om te zeggen "nou wordt er even een einde aan gemaakt", maar de mensheid staat op het ogenblik op een punt waarbij ze door weer die ommekeer in de richting van het meer geestelijke, het meer psychische, die op het ogenblik al gaande is, eigenlijk het hele ras kan brengen op een nieuw, ja zeg maar, nieuw niveau van beschaving. Eigenlijk is het een nieuw niveau van harmonische mogelijkheid. Maar goed, noem het beschaving. En dat betekent dat dat binnen 500 jaar bereikt kan zijn in het tempo waarin de ontwikkeling op het ogenblik verloopt. Dan zou het toch gek zijn om te zeggen: "Ja, nou, laten we dan toch maar hopen dat de aarde ondergaat of zo." Er zijn te weinig aanwijzingen dat de aarde op korte termijn ten gronde gaat, punt één. Er zijn te weinig aanwijzingen dat de mensheid, althans de meerderheid van de mensheid, de komende 1.000 jaar niet zal kunnen overleven. Er zijn voldoende indicaties dat het denken en daarmee het hele leefpatroon van de mens zeer sterke wijzigingen ondergaat, ook wanneer die nog niet in het maatschappelijk geheel en de gang van de zeden hun neerslag vinden op het ogenblik. Maar die verandering is er wel. En dan moeten we daaruit concluderen, dacht ik, dat de mensheid nog voldoende tijd heeft om zich in te passen in een geheel waarbij het nieuwe evenwicht niet meer verstoord wordt, waarin in tegendeel de mens zelf helpt om een evenwicht tot stand te brengen dat in overeenstemming is met zijn eigen levensnoodzaak en behoefte.

Vraag: Bestaat er ook een volmaakte staat? Een volledig af-situatie?

Antwoord: Op het ogenblik dat er volmaaktheid is, is er geen staat. Want wie in staat van volmaaktheid verkeert, behoort niet tot een staat, maar is zich kosmisch bewust.

Vraag: Wordt dat niet vreselijk saai?

Antwoord: Nou, ik weet niet hoe u het bekijkt. Maar mag ik een vergelijking maken? Kijk, wat u nu ziet, onvolmaakte staat, dat bent u met een werkkring, een korte vakantie elk jaar, en misschien de kans, als het u heel erg meezit, om een keer naar Ibiza te gaan, nietwaar, en aan olijfolie zekere klachten te ontlennen. Stel daar nu tegenover dat u de volmaaktheid bereikt. Het geeft niet waar u bent, u kunt, en zonder dat u tussenliggende ruimte doorloopt, op elk punt van de wereld aanwezig zijn. Punt één. Punt twee: u overziet alle samenhangen. U kunt dus in elke samenhang perfect functioneren en perfect ervaren. Stel dan verder dat dat niet alleen geldt voor die kleine aardbol van u, maar voor de verschillende heelallen die er zijn. Er zijn er meer die onderling door dimensionele verschuivingen verschillende dus gescheiden zijn voor zover het stoffelijk waarnemingsvermogen betreft. Als u dat allemaal bij elkaar neemt en u denkt hoeveel er dan te beleven is, en hoe intens en volledig elk beleven dan zal zijn, dan geloof ik niet dat u het vervelend zult vinden. In tegendeel, dan is elke beleving een bevestiging van de volmaaktheid die je voelt, waardoor jij haar steeds juister ook zelf kunt kennen en omschrijven. En in deze zelfvervulling komt dan het ogenblik dat tijd niet meer bestaat, dat de ervaring van honderd jaar in tien seconden voorbij kan flitsen, maar dat een belangrijke ervaring ook volledig geabsorbeerd kan worden, al lijkt het aan anderen dat u daar duizenden jaren voor nodig hebt gehad. Dan is tijd geen werkelijkheid meer, ruimte is alleen een richten van je besef. En dat wil zeggen dat je de totaliteit overziet en dat je de wet en het denken, want er zit ook een denken

in, van die totaliteit voortdurend kunt gadeslaan, daar deel van kunt zijn. Ik kan me niet voorstellen dat minder vervelend is, ook al ben ik nog niet zo ver.

Vraag: Hoe lang doet u over deze seance in uw besef?

Antwoord: Nou, in mijn besef, ik moet ongeveer gelijklopen met de tijd op aarde, anders dan zou ik fouten maken waardoor het medium of anderen misschien geschaad kunnen worden. Dan kan ik zeggen dat ik op het ogenblik een fluctuerend tijdsbesef gebruik waarbij ik dus na kan denken over argumenten gedurende enkele minuten in de pauze die voor u ligt tussen twee woorden. Maar dat ik de woorden zelf en de zinnen over het algemeen in een gelijk tijdsverloop probeer te beleven als u ze hoort, omdat we op deze wijze de meest juiste beheersing van het medium tot stand brengen en tegelijkertijd ook voor onszelf een juist en tijdsbesef ervaren.

Antwoord: Als u een vraag beluisterd, stapt u dus uit dat tijdsbesef van u?

Op het ogenblik dat ik me realiseer wel. Maar ja, nu zit u me de kunst af te vragen. Wacht tot u bij ons bent, dan zult u zien hoe gemakkelijk het is wanneer je het eenmaal beheerst.

Vraag: Waarom zijn de mensen zo bang om over te gaan? De meeste mensen, eigenlijk kun je wel zeggen alle mensen.

Antwoord: Nou, de meeste denken: ja, ik weet wat ik heb, maar je weet nooit wat je zult krijgen, want die deskundigen zijn het er nog steeds niet over eens. Het is dezelfde aarzeling die bestaat ten aanzien van atoomenergie.

Reactie: Het lijkt mij zo geweldig.

Antwoord: Nou, wanneer u het geweldig vindt om over te gaan, heb ik een vreugdevolle mededeling voor u. Het komt! Misschien niet zo binnenkort als u leuk zou vinden, maar het komt. Gegarandeerd. Dus dan heeft u iets om naar uit te zien.

Vrienden, ik moet hier helaas dit eerste deel gaan besluiten. Het was eigenlijk net gezellig, hè?

Vraag: U zegt: Er is nog wel tijd voor de aarde Maar hoe zit het dan met al die voorspellingen? Bijvoorbeeld van Cayce en Jean Dixon en de Openbaringen? Wat moeten we dan daarmee?

Antwoord: Elke voorspelling is in feite een aanduiding van mogelijkheden waarbij de wijze waarop die mogelijkheden geconcretiseerd kunnen worden niet voldoende omschreven zijn. En verder is een voorspelling gebaseerd op een tijd waarbij dit tijdsverloop niet voldoende eveneens overzienbaar is voor degene die interpreteert. Om u een heel eenvoudig voorbeeld te geven: toen het boek Openbaringen bekend werd, dacht iedereen dat binnen honderd jaar het duizendjarige rijk zou aanbreken. Nou, als je nou op het ogenblik kijkt, hebben ze het toch wel mis gehad. Sindsdien is een groot aantal malen de ondergang van de wereld, de wederkomst van Jezus enzovoorts verkondigd op aarde. Het is nooit gebeurd. Het wil niet zeggen dat alles wat in de prognoses staat op zichzelf onjuist is. Het betekent alleen dat de mensen die ermee te maken hebben door hun interpretatie iets waarschijnlijk achten, zonder te beseffen dat deze interpretatie op hun persoonlijke visie, hun persoonlijke behoefte vaak, hun persoonlijke psychische toestand mede gebaseerd is.

Vraag: Is het niet zo dat datgene wat ze zien eigenlijk al door de mensheid is geprojecteerd in de toekomst? En wat er dan toevallig gebeurt?

Antwoord: U moet zich realiseren dat vele mogelijkheden bestaan. Je ziet niet iets wat waar is in de toekomst, maar je ziet de grootste waarschijnlijkheid in die toekomst uitgaande van een gestage en gelijkblijvende ontwikkeling in dezelfde richting vanuit dit ogenblik. En dat geldt zowel voor uw eigen leven als voor toekomstvoorspellingen die over de hele mensheid gaan of over landen en volkeren. Het zal u duidelijk zijn dat naarmate een groter geheel in de predictie betrokken wordt, de waarschijnlijkheid groter zal worden dat die rechtlijnige weg inderdaad geheel of ongeveer gevolgd wordt.

Naarmate je meer met eenlingen of kleine groepen krijgt te maken, is de deviatie van dit rechte spoor meer waarschijnlijk en wordt de onzekerheid van de prognose dus eveneens groter.

En dan moet u me niet kwalijk nemen dat ik het daarbij laat, want per slot van rekening ik moet rekening houden met het medium ook. Ik vond het erg gezellig, het spijt me eigenlijk een beetje dat ik er een einde aan moet maken. Ja, ik bedoel niet aan mezelf hoor, dat... gewoon aan dit contact. Na de pauze kunt u met een collega van mij verdergaan en die zal dan uw vragen, naar ik hoop, tot uw genoegdoening kunnen beantwoorden. En wat mij betreft wens ik u verder allemaal een heel prettige en heel goedenavond toe.

Reactie: Dank u wel.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Vraag: Hoeveel kernwapens liggen er in Nederland opgeslagen en van welke soort?

Antwoord: Nederland bezit een groot aantal atoomgranaten. Ik durf niet te zeggen hoe groot het aantal precies is, maar ik schat dus strategische atoomwapens ongeveer 100. Het zijn geen bommen hoor. Het zijn hele kleine rottingen weet je wel? Maar ze geven wel een grote klap.

Vraag: Kunt u een omschrijving geven van wat de ODV is en doet en voor staat?

Antwoord: Wat de ODV is: een clubje van geesten en mensen in de stof die samen zo langzamerhand de conclusie hebben bereikt dat de mensen elkaar beter moeten verdragen, in die zin dat ze moeten aanvaarden dat een ander anders is of anders denkt dan zijzelf. We gaan verder uit van het standpunt dat alle godsdiensten een waarheid bevatten, maar dat die waarheid niet volledig is, en dat men dit erkennende een ander het recht moet geven zijn eigen brokje waarheid op zijn eigen wijze te beleven. We proberen verder invloed uit te oefenen door avonden als deze, maar ook op andere wijze op aarde wanneer we in de geest zijn. We proberen daarnaast in de stof de mensen te helpen om op hun eigen wijze hun eigen krachten te gebruiken zodat ze hun medemensen beter kunnen helpen. En ten laatste houden we er een afhaaldienst op na voor diegenen die geen eigen afhalers hebben. Dus, ja hoe moet je dat noemen? We hebben een soort geestelijke pick-up wanneer je doodgaat zonder dat er iemand is die je kan helpen, doen wij dat.

Nou, dat is ongeveer de ODV.

Vraag: Is het opgaan in het occulte door middel van oefeningen en rituelen wel goed? Ik meen dat het in jezelf kijken en werken aan jezelf beter is om contact tot stand te brengen met het hogere. En is dat occult bezig zijn niet de omgekeerde weg, dus machtsgevoel? Misschien een beperking die jezelf scheidt en dus een belemmering om nader tot de eeuwige geest te komen?

Antwoord: Nou, dat kan inderdaad het geval zijn, maar kijk dat is hetzelfde als ik zeg: "Houdt u van een glas wijn?". Een glas wijn kan heel erg goed en gezond zijn, maar drink geen vijf flessen achter elkaar. En dat is nou met occultisme ook, maar als u zegt alleen in jezelf, aan jezelf werken, zegt u dan ook niet dat u eigenlijk de wereld maar koud laat? Dat u dus u terugtrekt uit de samenleving waartoe u behoort? Ik dacht dat ware esoterie, dus ware innerlijke herkenning en bestreving gepaard moet gaan met de poging het innerlijk bereikte naar buiten toe kenbaar te maken. En dat betekent dus dat voor mij occultisme en esoterie een onverbrekelijk geheel vormen.

Vraag: Is magie een kracht of een systeem?

Antwoord: Magie? Ja, ik zou haast zeggen het is een soort overlevering. Magie is in zoverre een systeem dat er verschillende methoden kunnen bestaan waardoor je, mede door de wijze waarop je jezelf in een bepaalde toestand brengt - de zelfsuggestie dus voor een deel - plus gebruikmaakt van andere mogelijkheden, krachten beheerst die door de doorsnee mensen niet als zodanig worden erkend of niet beheerst kunnen worden. Dat is dus in feite magie.

Maar over het algemeen wordt als magie al datgene beschouwd wat zich bezighoudt met werkingen of krachten die in het kader van de bestaande gemeenschap niet verklaarbaar zijn. Daarom zou ik dus, is heel erg moeilijk te zeggen of er macht is, want de macht die via de magie kan worden uitgeoefend, is gebaseerd op een toestand en een beheersing die ook op een andere wijze in macht kan worden omgezet. Daarvoor is die magie dus niet noodzakelijk, wel om bepaalde effecten te bereiken. In vele gevallen is magie zelfmisleiding, omdat de mensen middels magie datgene doen wat ze beter met hun eigen handen hadden kunnen doen en met heel wat minder moeite.

Vraag: Is de schepping een proces van evolutie?

Antwoord: De schepping op zichzelf is geen proces van evolutie. De schepping in zichzelf is een gebeuren waarbij een absolute rust verstoord wordt en daarbij een proces op gang komt dat in zichzelf wel evolutionaire waarden schijnt te bevatten. Verder kan worden gezegd dat de ontwikkelingen zoals ze op aarde bestaan, voor een groot gedeelte evolutionair zijn en dus een geleidelijke verandering en groei inhouden, maar dat het voorkomen van onverklaarbare sprongmutaties medebepalend is voor een groot aantal van de verschijnselen zoals die nu op aarde bestaan. Voor die sprongmutaties zijn geen redenen bekend en ze schijnen dus althans een geleidelijk evolutionair systeem te ontcrachten.

Vraag: Waar vandaan en waartoe hebben mensen een vage verwachting van een geluksgevoel dat zij meestal nooit kunnen bereiken?

Antwoord: Nou, ik denk dat de meeste mensen in zichzelf voelen wat ze zijn en daarmee hun verbondenheid met de eeuwigheid voelen, maar ze kunnen dat niet omschrijven en dan kijken ze om zich heen en voor de één is het dan een andere mens en voor de ander de andere duizend, en dan denken ze: "Ja, maar het komt". En omdat ze de verkeerde omschrijving geven, komt het er niet. En dus dat valt tegen, maar ja, als het vaak genoeg tegengevallen is, ga je misschien toch weer kijken naar die kern van je eigen wezen, de harmonie die daarin schuilt, en dan vind je het geluk. Dus dat valt dan weer mee.

Vraag: Hoe komt het dat op een goede seance vrijwillig herhaaldelijk wordt gezegd: "Binnen een week gebeurt dit en binnen een maand gebeurt dat"? En als die tijd verstreken is, gebeurt er niets. Komt dat omdat er in uw wereld geen tijd bestaat? Maar waarom noemen zij dan deze aardse termijnen?

Antwoord: Dat is een poging om te spreken in uw taal, waarbij ze vergeten dat de maatstaf die ze gebruiken een zodanig subjectieve is dat het praktisch onmogelijk is om een nauwkeurige tijdsvoorspelling in uw termen te doen. Je kunt wel ontwikkelingen voorspellen, tijden kun je slechts aanduiden. En wanneer je verstandig bent, maak je ook duidelijk dat het vanuit jouw standpunt lijkt of dat het over een maand of zo gebeurt. Alleen wanneer het gaat om kosmische invloeden, waarbij de relatie tussen kosmische invloed en aarde constateerbaar is, kan enigszins met zekerheid een tijdsverloop worden aangegeven en dat klopt dan meestal ook heel erg.

Vraag: Zal er in de toekomst voor de mensen weer een verlossing komen zoals Christus eens voor ons de verlosser is geweest, maar dan in een andere vorm?

Antwoord: Kijk, dat is nou een heel probleem voor mij, weet u. Ze hebben van Jezus de verlosser gemaakt, die hij zelf niet was en waarvan hij ook nooit gezegd heeft dat hij het was. Hij was degene die de weg was, de weg wees en de mens duidelijk maakte hoe hij moest leven. Dat nu is in de geschiedenis van de mensheid vele malen gebeurd, steeds aangepast aan de tijd en het besef dat die mensen hadden en de gemeenschap waarbinnen die leraren optraden. Zelfs in recente tijden is dat meermalen voorgekomen.

Dien ten gevolge zou ik zeggen dat het wijzen van de juiste weg regelmatig in de geschiedenis van de mensheid zal plaatsvinden zolang die mensheid bestaat, maar het betekent niet een verlossing zoals men dit toeschrijft aan Jezus op het ogenblik dat hij als de Christos - de liefdegeest Gods - optreedt. Of die verlossing zoals de mensen zich die voorstellen wel juist geïnterpreteerd is, vraag ik me ook verder af. Denkbeelden als erfzonde en dergelijke bijvoorbeeld zijn in feite dwaasheid.

Ze gaan uit van legenden die niet meer dan dit zijn: symbolische verhalen die alleen betekenis hebben wanneer je de getallen en getalsverhoudingen daarin op de juiste wijze hanteert, en zo komt tot het gebruiken van de oude Babylonisch-kabbalistische instelling die de basis is voor de eerste delen van het boek Genesis.

Dus u ziet dat u mij in moeilijkheden brengt met die vraag. Ik ben geneigd om te zeggen: "De Christus, de liefde Gods is altijd met ons en zal zich altijd openbaren". Of dit gebeuren zal op een wijze zoals Jezus dit eens heeft gedaan, weet ik niet, maar betwijfel ik. Dat echter op andere wijze die liefde zich voortdurend zal manifesteren daar waarbij de mensheid een behoefte bestaat, daarvan ben ik overtuigd. Nou.

Vraag: Als er een seance wordt gehouden door goede mensen en een geliefd overledene komt door en geeft je een raad, in hoeverre is dit betrouwbaar en is het mogelijk dat een spotgeest zich voor dat familielid uitgeeft? En hoe kunnen we dat weten?

Antwoord: Heel moeilijk. Jullie weten niet eens of ik een geest ben of niet. Luister goed. Wanneer een aantal goede mensen samenkomt en seanceren, dan is de mogelijkheid aanwezig dat één van hen een telepathisch beeld van een persoon oproept. Dan kan dit beeld worden uitgebeeld door suggestie middels een medium, of kan worden afgedrukt bijvoorbeeld via ja, kruis en bord en al die andere methoden, quijabord, hè? En dan komen er boodschappen uit het onderbewustzijn naar voren en niet boodschappen van een bestaande entiteit.

Wanneer u dus een eerste proef wilt nemen en dergelijke entiteit altijd controleren wanneer hij een raad geeft, door te zeggen: "Eh, kun je mij iets vertellen wat ik nog niet weet en wat ik niet na kan gaan ten aanzien van de persoon zoals je hem gekend hebt en waarvoor je je uitgeeft?". Dit zal over het algemeen gebeuren wanneer het een echte entiteit is.

In de tweede plaats, zelfs wanneer dit gebeurt is, zie de raad die u ontvangen hebt en vraag u af in hoeverre ze aanvaardbaar, redelijk en in overeenstemming is met je eigen wezen en leven. Is dit laatste het geval, doe het. Is dit niet het geval, beschouw de raadgeving als een waarschuwing voor bepaalde aspecten en let erop of ze misschien voorkomen, dan kun je altijd nog reageren.

Vraag: Over liefde staat er ook nog wat op.

Antwoord: Ja, liefde. Kijk, liefde, werkelijke liefde is een éénwording van de geest waarbij je zozeer, althans de inhoud deelt, dat al het andere onbelangrijk wordt. Hierbij voel je jezelf als deel van de ander en kun je dus niet voor jezelf handelen zonder tegelijkertijd voor die ander op te treden. Dat is werkelijke liefde.

Dan zijn er een hele hoop liefden, nietwaar? Die uitingen van liefde die men verkeerdelijk wel eens tot hoofdartikel heeft verheven. En dan zou je bijvoorbeeld kunnen zeggen, nietwaar? De liefde is voor veel mensen de strijd tussen de seksen die in bed wordt uitgevochten en eindigt met een tijdelijke wapenstilstand. Kun je ook zeggen. En dan kun je ook nog zeggen: een kosmische liefde is een liefde die niet op één persoonlijkheid is gericht, maar in het totaal dezelfde kracht herkende die in het eigen ik leeft. Voortdurend het geheel aanvaardt omwille van de kracht, waaruit ook het ik zelf bestaat.

Nou, nou hebben jullie het gehad. Meer kan ik er zo gauw niet over zeggen. Zulke stukken natuurlijk wel, maar voor u is dit genoeg.

Vraag: In een Amerikaans tijdschriftje 'The Journal of Borderland Research' stond dat onze zon zijn energie eigenlijk van de ster Sirius krijgt, en dat onder 2000 jaar de aarde, de zon en Sirius conjunct staan of zoiets. Vandaar de afwisseling van 2000-jarige tijdperken, Aquariustijdperk enzovoort. Weet u hier het fijne van?

Antwoord: Om eerlijk te zijn: niet. Ik kan een verhaal ophangen, maar ik weet het niet precies en wil er daarom liever niet op ingaan, hè?

Vraag: Is erop korte of langere termijn reëel gevaar te duchten van de neofascisten die overal steeds brutaler op de voorgrond treden en nog steeds geduld worden?

Antwoord: Ik geloof dat u de term verkeerd gebruikt. U moet zeggen extremisten, van welke soort dan ook. Want fascisme is niets anders dan een extremisme dat in een volledige overtuiging van eigen gelijk alles, zelfs eigen leven en geluk, maar zeker al dat van anderen, ondergeschikt maakt aan het waarmaken van stellingen waarvan de houdbaarheid nog niet eens bewezen is. En dan zeg ik u: ja, deze invloeden nemen natuurlijk in deze tijden toe.

Maar dan moet u zich niet alleen verzetten tegen het zogenaamde rechtse streven, maar net zo goed tegen het linkse. Je moet begrijpen dat elke mens die meent het recht te hebben anderen te dwingen zijn stellingen, alleen zijn stellingen, aan te hangen en te aanvaarden en aan hem en hem alleen te gehoorzamen, in zichzelf immoreel handelt, onmenselijk is in zijn werkingen en opvatting, en een gevaar betekent voor de werkelijke ontwikkeling van de mensheid.

En als u van dat standpunt uitgaat, dan zult u ongetwijfeld ook beseffen dat, al kost het moeite, het beter is om de fascisten niet te bestrijden, maar integendeel hen in al hun belachelijkheid voortdurend aan het volk te tonen. Want geweld wekt alleen maar op tot verdere groei en verder verzet. Waar je martelaren maakt, krijg je volgelingen, maar daar waar je ridicul maakt, daar zal het streven verdrinken in het gelach van de menigte. Ja, mooi gezegd van de ODV, hè? Verder heb ik er niets over te zeggen. Zo, volgende.

Vraag: Kan men ook zijn eigen aura zien?

Antwoord: Als je uitgetreden bent, kun je er een stukje van zien, namelijk dat deel dat behoort bij het lichaam. Maar je eigen aura werkelijk zien: nee. Misschien als je heel erg bewust bent, kun je je aura waarnemen, maar dat is nog geen kwestie van zien, want dan voel je ze alleen maar aan. Je zult dus aura's alleen waarnemen wanneer ze niet behoren tot je eigen uitstraling. Ook niet voor de spiegel. Dus niet met een kaarsje voor de spiegel gaan zitten en zeggen: "Aura, aura, waar ben je nou?".

Vraag: Als je door middel van autosuggestie of autohypnose allerlei negatieve emoties weg suggereert, krijg je dan geen last van allerlei andere angsten of bevreemdingen?

Antwoord: Je kunt angsten langs deze weg tijdelijk verdringen. Je kunt ze niet volledig wegwerken. Zou je een bepaald angstbeeld volledig verdringen, dan zal ongetwijfeld die angst in een andere vorm opnieuw opleven. Het doel van dergelijke methoden is dan ook niet om een angst voorgoed weg te nemen, maar om de mens de mogelijkheid te verschaffen weer tot een normaal psychisch leven terug te keren en zo de weerstand op te doen, waardoor de angsten, wanneer ze terugkeren, niet meer zodanig overheersend zijn dat ze het ik domineren, maar door het ik als een normale onrustfactor kunnen worden verwerkt en worden gebruikt om het eigen gedrag verder te bepalen.

Voldoende?

Vraag: Wat is het heil van een toekomstvoorspelling voor de mens en is het de mens gegeven zijn eigen toekomst te kennen? Schuilt er een gevaar in? Kan men zich van een voorspelling ontdoen? Ik denk hierbij aan een toekomstvoorspelling die iemand ondanks via een kaartlegster heeft gekregen.

Antwoord: In de eerste plaats moet je goed begrijpen: het is mogelijk om je toekomst in grote lijnen te kennen, maar niet in details. In de tweede plaats moet je begrijpen dat elke factor die je kent, door jezelf verwezenlijkt kan worden wanneer ze als onomstotelijk beschouwd, maar vermeden kan worden op het ogenblik dat je alles erop richt juist deze ontwikkeling te voorkomen. Eh, het doel van een voorspelling waarbij je inderdaad dus je toekomstige mogelijkheden even onder ogen kunt zien, is niet vastgelegde en onontkoombare feiten aan te kondigen, maar eerder op mogelijkheden te wijzen die je naar verkiezing kunt bevorderen dan wel ontgaan. Wanneer mensen echter geloven dat een voorspelling feitelijk waar is en onontkoombaar, dan zullen ze, zelfs wanneer de voorspelling niet juist is, in hun eigen leven en

denken ertoe neigen de voorspelling waar te maken. En daarom vind ik het voor de meeste mensen, tenzij ze een beetje nuchter zijn, beter om zich er niet al te veel mee bezig te houden.

Vraag: Hoe denkt u over de voeding die de mens tot zich zal moeten nemen? De macrobiotiek, zit dit bijvoorbeeld als basis tot iedere verdere ontplooiing, mentaal, fysiek en spiritueel?

Antwoord: Ik zou zeggen dat de juiste voeding voor elk lichaam bestaat uit die voedingsbestanddelen die het werkelijk nodig heeft, op een zodanige wijze toegediend dat ze in het darmstelsel op de juiste wijze verteerd kunnen worden, en zonder dat meer dan noodzakelijk residuen van bijvoorbeeld dierlijk of ander leven mede worden afgescheiden en door het lichaam worden opgenomen. Dus dat is heel kort.

Met andere woorden: ik zeg niet je moet vegetariër zijn, maar ik zeg wel: wanneer je aan één biefstuk genoeg hebt, moet je er geen tien eten. Ik zeg niet macrobiotisch voedsel is voor iedereen goed, want dat is niet zo. Niet elk spijsverteringssysteem is namelijk in staat deze voeding volledig te verwerken. Ik zeg alleen: je moet zoeken naar een zo eenvoudig en smakelijk mogelijk voedsel dat zo volledig mogelijk is aangepast aan je eigen behoeften en voedingsgewoonten in het verleden, en tegelijkertijd alle overvoeding voorkomt, terwijl het tegelijkertijd alle voor het lichaam noodzakelijke bouwstoffen aandraagt. Nou.

Vraag: Is euthanasie die iemand in een hopeloos geval op zichzelf pleegt, zelfmoord?

Antwoord: Wanneer het een bewuste beëindiging is van alle levensfuncties, daarbij geen rekening houdende met het feit dat je alleen niet natuurlijke ondersteuning van die levensfuncties wegneemt, zou je het een soort zelfmoord kunnen noemen, ja. Toch ben ik ervan overtuigd dat iemand die met zekerheid weet niet meer verder te kunnen leven, en met zekerheid weet dat hij alleen kunstmatig verder in het leven gehouden kan worden, het recht heeft deze kunstmatige verlenging van zijn aards bestaan af te wijzen.

Vraag: Gevoelsverbindingen die gemaakt worden in dit leven, is dit noodzakelijk of toevallig?

Antwoord: Gevoelsverbindingen kunnen ontstaan op zuiver materiële basis. Het is dus niet zeker dat elke gevoelsverbinding mede geestelijke oorzaken heeft. Wel blijkt dat in vele gevallen gevoelsverbindingen het resultaat zijn van harmonieën die bereikt zijn hetzij in vorige levens of tijdens een bestaan in een van de geestelijke werelden. In dat geval is het dus een continuering van iets wat reeds was. Maar dit is nooit met volledige zekerheid te zeggen, tenzij je een voldoende bewustzijn hebt van vorige incarnaties. En dat is over het algemeen heel beperkt, want de meeste mensen die daarin een besef van denken te hebben, denken allemaal dat ze hooggeplaatst zijn geweest in het verleden. Er zijn maar verdomd weinig slaven uit het verleden die nu een incarnatie schijnen te beseffen, dus dat is op zichzelf een bedenkelijk punt. Maar goed.

Vraag: Is het verhaal Adam en Eva terug te brengen tot de ondergang van Atlantis? En zou dan de appel van wijsheid bepaalde krachten inhouden die als wapens kunnen worden gebruikt, bijvoorbeeld atoomkrachten? Of moet men dit verhaal interpreteren als de mens die kennis van anderen nodig heeft om te leren? Of is er een andere reden voor het ontstaan van dit verhaal?

Antwoord: U vraagt mij iets wat ik niet weet. Het enige wat ik u kan zeggen is dit: dat dit verhaal in vele gevallen in gewijzigde vorm ook elders voorkomt. Daarbij is het dan niet een paradijs misschien, maar eerder een gemeenschap of een dorp etc. Zo zit het sprookjesvorm, soms is het deel van een esoterisch systeem of een religieus systeem.

Wanneer we goed kijken wat er gaande is, dan wordt er in feite gezegd dat Adam de eerste mens is en dat de dames, dat is dus bijbels geconstateerd, ribstuk zijn. Maar tegelijkertijd blijkt dat hierin allerhande zaken worden gesteld die niet met de aarde in overeenstemming te brengen zijn. Te weten: er is geen dood tot de zondeval. Er is een wandelen met God. Dit zijn zaken die stoffelijk niet denkbaar zijn.

Daarom kun je aannemen dat hier eerder een ander dan stoffelijk bestaan wordt weergegeven, en in dat geval kan het dus niet samenhangen met de ondergang van Atlantis. Wel is denkbaar dat elementen in de overleveringen zijn ingesloten die wijzen op bijvoorbeeld contacten met buitenaardse wezens, die wijzen op veranderingen. De onvruchtbaarheid van de aarde die zwoegend geploegd moet worden bijvoorbeeld, die doet ons helemaal niet denken aan de prehistorie waarin de eerste mensen zijn ontstaan. Wanneer het daar al voor zo zou zijn gekomen, nou dan moet dat toch wel een heel aardig brandje of een grote uitbarsting zijn geweest kort voor die tijd. U begrijpt wat ik bedoel.

Dus wanneer we het bekijken, dan zeggen we: "Dit kan niet een redelijk verhaal over een feitelijk stoffelijk gebeuren zijn". Ook de vier stromen enzovoort wijzen erop dat het een beetje anders is. En dan moeten we dus ook aannemen dat de wijsheid of kennis beter gezegd, want het gaat om de boom der kennis en niet der wijsheid. Als je eet namelijk van de boom der kennis, dan krijg je de eigen wijsheid. Maar dan wordt hier duidelijk gemaakt dat de harmonie van de mens verstoord wordt op het ogenblik dat hij zijn dierlijk niveau verlaat en tot een zelfstandig bewust denkend leven komt. Maar dat hij dan ook niet meer één kan zijn met zijn milieu, maar moet proberen zich op te leggen aan dit milieu om zo aan zijn eigen eisen te beantwoorden. Dat staat er in feite in.

Vraag: Is de rij stofmoleculen kern inderdaad oneindig of is er een eind aan?

Antwoord: Nee, oneindig zou ik het niet willen zeggen, maar er komt op een ogenblik dat je zegt: "Ja, ik heb eigenlijk geen materie. Ik heb alleen een veld dat blijkbaar voortkomt uit energie die in een besloten omloop voortdurend pulseert". En is dat nou nog materie of niet? En daar kun je oneindig over vechten natuurlijk. Maar de reeks is dus niet oneindig.

Ik hoop dat dat voldoende is.

Vraag: Wat zit er achter de verhalen over zeemonsters en monsters die gezien zouden zijn in wouden en op de Noordpool?

Antwoord: Over het algemeen de behoefte om oude overleveringen in een nieuw kader te zetten. Kijk eens, over de Noordpool bijvoorbeeld hebben we veel fantastische verhalen. Waarom? Omdat de mensen er niet komen. Daarom kun je zeggen dat daar onbekende warme dalen zijn waarin de sauriërs van eens nog lustig ronddartelen en Tyrannosaurus Rex nog steeds zijn bloeddorstig gebrul aanheft voordat hij aan de volgende slachting begint.

Maar wanneer we kijken dus naar de mogelijkheden, dan blijkt dat die heel anders zijn. Want de verhoudingen op aarde zijn dermate veranderd, niet alleen atmosferische, de zwaartekracht, maar nu ook stralingsverhoudingen, dat vele van de enorme dieren van eens in die vorm niet meer kunnen leven. Maar dat impliceert nog niet dat ze allemaal zijn uitgestorven. Het betekent wel dat vele vormen kleiner geworden zullen zijn, denk eens aan de varanen bijvoorbeeld. Het betekent wel dat velen zich verder ontwikkeld hebben. En dat daarbij de grootsten onder hen ongetwijfeld teruggekeerd zullen zijn naar de zeeën, omdat daar hun grootte gemakkelijker gehandhaafd kan worden tegen de zwaartekracht. En dat impliceert dat grote monsters dus niet in de oerwouden zullen zitten, maar wel in de zeeën voor kunnen komen. Daarbij wordt verder gesteld dat ze op zeer grote diepte leven. Dit is niet waarschijnlijk, aangezien dit een drukaanpassing vereist van het gehele organisme, waardoor je moet aannemen dat die dieren wanneer ze zelfs maar op een paar honderd meter onder het oppervlakte komen, gewoon exploderen. Dus die aanpassing is niet zo erg waarschijnlijk. Er zijn enkele diersoorten die dit kunnen, het zijn echter over het algemeen kleinere dieren.

Vele dieren uit de oertijd leven echter nog voort, ook sommige soorten die nog als uitgestorven gelden. Dit zijn echter niet de reuzen. Wel blijkt dat bepaalde soorten reptielen voortbestaan, ook wanneer ze nu misschien niet meer worden aangetroffen. Denk eens aan de zogenaamde hazeldraak? Ik hoop dat de vertaling goed is die men in Zwitserland en in bepaalde delen van de Abruzzen nog beweerde aan te treffen. Een slang op pootjes met een giftige beet, lijkend op een gilamonster zoals je dat bijvoorbeeld in Texas, Nevada aantreft.

En daarbij bovendien van een omvang zijnde van ongeveer twee meter lengte en een hoogte van ongeveer zestig centimeter. Toch is dit zo vaak gemeld dat er wel iets moet zijn wat erop lijkt, hè? Wanneer we het hebben over zeeslangen, dan moeten we zeggen: ze bestaan wel, maar niet zo groot als de mensen zeggen. Er zijn zeeslangen denkbaar met een lengte van ongeveer twintig meter, maar niet van tweehonderd. Er bestaan inderdaad reuze-inktvissen, behorend tot de octopus, die een gespreide omvang van ongeveer acht tot twaalf meter bereiken. Dat zijn hele grote beesten, maar niet zo groot dat ze even een oceaanstomer meenemen in een vangarm. Weet u wel, dat is wel goed voor de film, maar de natuur doet er niet aan mee.

Ik hoop dat ik daarmee voldoende heb gezegd in dit opzicht. Er zijn inderdaad zeemonsters die nog niet zijn geregistreerd, punt één. Punt twee: er zijn ook onder de landdieren, zelfs nu nog, zij het zeer schaars, enkele exemplaren die in feite rechtstreekse afstammelingen zijn van diersoorten uit het Tertiair. Vroeg Tertiair. En dat betekent dat ze aardig oud zijn. Paar afstammelingen natuurlijk. Maar die grote diersoorten kunnen niet meer bestaan onder de condities die nu op aarde leven. Wanneer iemand dus een verhaal schrijft waarin zij een rol spelen, dan probeert hij op één of andere manier het verleden deels in het heden te projecteren. En dat is een dramatisch proces volgens mij, geen realiteitsomschrijving.

Vraag: Er schijnt op de Zuidpool een bepaald gebied te zijn dat men niet kan bereiken. De mensen die erheen gaan, komen niet terug of ze zijn dood teruggevonden. Hoe komt dat?

Antwoord: Ja, dat durf ik ook niet met zekerheid te zeggen hoor. Ik weet alleen dit: op de Zuidpool is een gebied waarin nog enige vulkanische werking bestaat, dat wel. Maar ik neem niet aan dat het die vulkanische werking is, die overigens beperkt is en enkele malen ook geconstateerd is, dat die de oorzaak is dat die mensen dat gebied niet betreden en daar wegvallen. Het enige wat ik mij dus voor kan stellen als oorzaak is, dat het terrein een dermate eigenaardige structuur heeft en dat er zodanig snelle en felle sneeuwstormen kunnen optreden, dat mensen daaraan succumberen. Dat lijkt me tenminste de beste verklaring. Anders dan komen we allemaal in de griezelverhalen terecht, hè?

Vraag: Kan het werkelijkheid zijn dat de kernen inderdaad werelden kunnen zijn met eigen leven erop en dat het zonnestelsel en de Melkweg kernen kunnen zijn van een groter geheel? En zo ja, is deze reeks dan eindig?

Antwoord: Het is een theorie waarbij ik moet opmerken dat het denkbaar is. Maar waarbij ik verder op moet merken dat, gezien de waarneembare structuur van het melkwegstelsel, niet kan worden aangenomen dat dit dan weer op zichzelf een molecuul is. Het bezit namelijk niet de eigenschappen die men aan een structuur van die soort zou toekennen en bezit een ingewikkeldheid en daarbij een eigen reeks lijnen die niet in overeenstemming zijn met enige bekende moleculaire of zelfs atomaire structuur. Dan nemen we dus aan dat het niet zo is, en wanneer het toch zo zou zijn, dan moeten we nog altijd zeggen dat de reeks eindig moet zijn omdat er een ogenblik komt waarop de structuur dermate complex is geworden en groot, dat zij zichzelf niet in stand kan houden, en door een voortdurend krachtverlies zo snel tot entropie komt dat in de absolute stilstand het geheel van het lagere eveneens vernietigd zou worden. Daar dit, voor zover ons bekend, nog niet gebeurd is, nemen we aan dat deze toestand ook niet bestaat.

Vraag: Hoe kan men op veilige wijze en bij volledig waakbewustzijn helderziende vermogens ontwikkelen? Dit is geen vraag uit sensatiezucht gesteld, maar om door het publiceren van resultaten van helderziend onderzoek meer mensen van de realiteit van het psychische te overtuigen.

Antwoord: Ja, ik dacht als je daarmee wilt gaan trainen, dat je eerst moet proberen om jezelf te trainen het waarnemen de menselijke uitstraling, de uitstraling van planten, dieren en mineralen. Daar moet je mee beginnen. Wanneer dit niet zo gemakkelijk gaat, kun je er vaak toe bijdragen wanneer je dus een donker scherm voor je ogen houdt waar zeer weinig licht doorheen dringt. Dan zie je gemakkelijker bepaalde vibraties, ook al zul je de aura niet volledig

reëel waarnemen. Wanneer je daaraan gewend bent, zul je gemakkelijker die zaken die zich aan het normale gezichtsvermogen plegen te onttrekken, kunnen constateren, ook wanneer je ze nog niet volledig kunt zien.

Dan is verder belangrijk dat u het volgende beseft: bij een helderziende waarneming is elke concentratie op het object dat je waar wilt nemen, in zichzelf een zodanig sterk signaal naar het bewustzijn en het visuele centrum, dat hierdoor het beeld verdwijnt. Helderziende waarnemingen eisen dus een ontspannenheid. Laat ook, wanneer u het aan de hoek van uw ogen meent te zien, aan de grens van uw perifeer gezichtsvermogen, niet te kijken. Laat het eenvoudig voorbijgaan of zichzelf ontwikkelen. Zorg dat u zelf zo neutraal en rustig mogelijk bent ingesteld. Zorg dat u gelijkmatig ademhaalt, dat u volledig ontspannen bent. Neem niet waar tegen het licht in, maar probeer altijd in de schaduw en vanuit de schaduw waarnemingen te doen. Dit geeft grotere mogelijkheden. Dit als enkele korte tips voor een vervolgcursus die dan eventueel later door een ander verder gegeven moet worden van een andere aard.

Vraag: Is materiedichtheid nodig om tot geestelijke omkeer te komen? Alles wordt volgebouwd, en is juist dat de aarde daaraan opgeofferd wordt?

Antwoord: Ja, goh. Ik weet het niet hoe u dat moet zeggen. U zegt het nou of dat u eigenlijk God was en toen kwam de duivel, wilt u vervangen door de natuur was en toen kwam de projectontwikkelaar. Ik zou zeggen dat de mens voortdurend rond zich die situaties creëert die noodzakelijk zijn voor hem om zich van problemen en onvolkomenheden van zichzelf, zijn leefwijze en zijn wereld bewust te worden. Als zodanig is het dus belangrijk. Maar tegelijkertijd dient die mens te beseffen dat dit een proces is dat omkeerbaar is. Je kunt ook teruggaan op het ogenblik dat de dichtheid onbehaaglijk wordt bijvoorbeeld.

Dan wil ik verder opmerken dat, voor zover bevolkingsdichtheid betreft, de natuur dit pleegt te regelen zodat wanneer een geboortegetal te sterk is toegenomen, omstandigheden ontstaan waardoor het aantal nakomelingen per paar minder pleegt te worden en tegelijkertijd meer omstandigheden optreden waardoor mensen hetzij onvruchtbaar worden of helemaal naar onze kant verhuizen. Er is dus een bepaalde beheersing wat het milieu betreft waarin de mens leeft, schept het voor hem de reeks problemen die hem dwingen zichzelf en niet alleen de maatschappij te bezien en op grond daarvan zijn eigen instelling te wijzen. Ik dacht dat dit inderdaad voor de geest van belang zou kunnen zijn.

Vraag: Is er een omgeving van disharmonie nodig om iets te leren, zoals op de aarde?

Antwoord: Als je wilt weten hoe een valse noot klinkt, moet je wachten tot iemand per ongeluk blaast in een ensemble. Om te weten wat disharmonie is en wat harmonie is, moet je de disharmonie ontmoeten. Om te weten wat licht is, moet je het duister ervaren. Eerst wanneer licht en duister beide ervaren zijn, kun je de gradaties tussen beiden herkennen en tot een meer omvattend en duidelijker wereldbeeld komen.

Ik dacht dat dit het antwoord was.

Vraag: Waarom weten we ons na de geboorte van ons vorig bestaan niets te herinneren? Dit zou een hoop vragen overbodig maken.

Antwoord: Daarom juist.

Vraag: Is het waar dat je je eigen ouders kiest en waarom kiezen sommige mensen dan zulke nare ouders?

Antwoord: Omdat er maar weinig zijn die geduld genoeg hebben om zorgvuldig uit te zoeken en te wachten tot de juiste gelegenheid ontstaat. Er zijn er een hele hoop die zeggen: "Oh God, zeg de greep, het zal me een rotzorg zijn, ik ga".

Vraag: En als je een moeder kiest die abortus pleegt, gaat het dan helemaal niet door?

Antwoord: Dan bevind je je in de toestand van iemand die een huis heeft gekocht dat in aanbouw is en ontdekken moet dat het afgebroken is voor dat de aannemer kan opleveren.

Je gaat dan dus je geld terughalen voor zover het mogelijk is, en is dat niet mogelijk, dan ga je toch zorgen dat je een andere woongelegenheden vindt.

Is dat nou duidelijk? Volgende.

Vraag: Volgens astrologen staat in plusminus 1980 Pluto in Schorpioen. En dat zou de grote rampen kunnen betekenen. Als dat al vaststaat, wat kun je er dan nog aan doen? En wat kan Jan met de pet ondernemen om een kernoorlog tegen te houden?

Antwoord: Ja, daar heb ik wel enige opmerkingen op, al moet ik helaas steeds korter worden in mijn antwoorden. Dat kost me altijd moeite. In de eerste plaats: er 'zouden kunnen komen', met andere woorden, ze staan niet vast gereguleerd. Het is niet zeker, maar er zijn omstandigheden waarbij dergelijke rampen waarschijnlijker worden, waaronder ongetwijfeld ook toenemende oorlogshandelingen. Wanneer u zich afvraagt wat Jan met de pet kan doen tegen al die hoge heren die oorlogen willen en zo, dan zou ik zeggen: Jan, zet je pet af, zet die heren hun hoge hoeden af en laat ze zelf eerst een partijtje knokken voordat jij één voet uitsteekt. Dan gaat het vanzelf beter.

Vraag: Zijn de jongeren die zich op het ogenblik weer verenigen in fascistische groeperingen, reïncarnaties van zielen die in het verleden nog niet genoeg 'Heil Hitler' hebben geroepen, of wat zijn dit dan voor zielen? Ontkennen bijvoorbeeld de moord op Joden, luidt de vraag.

Antwoord: In de eerste plaats: het ontkennen van de moord op Joden is noodzakelijk indien je de mythe dat alle kwaad van de wereld van het Jodendom en de Vrijmetselarij komt, wilt volhouden. Dat is logisch. Dus mag dit niet gebeurd zijn, dus is het niet gebeurd, een wijze van redeneren die heel vaak, zowel positief als negatief, ook door andere mensen gevolgd wordt.

In de tweede plaats: waarom zich daarin organiseren? Op het ogenblik dat je onzeker bent, jezelf minderwaardig voelt en iemand zegt dat je meerwaardig bent wanneer je gehoorzaam bent, tegelijkertijd alle aansprakelijkheid op zich wetende te nemen voor alles wat jij doet, is het buitengewoon prettig om je onder bevel van anderen uit te leven. Gehoorzaamheid, geborgenheid kan je voeren naar fascistische bewegingen of naar een kloosterachtig slot, waarbij dus kennelijk het doel en de structuur waaraan je je overlevert geheel verschillend is, maar je eigen mentaliteit en emotionele instelling gelijk is.

Ten laatste zou ik erop willen wijzen dat heel veel mensen, waaronder ook de Joden, heel vaak blind zijn voor feiten die ze liever niet horen. Dit geldt voor de fascisten, dit geldt voor de communisten, dit geldt voor... de CDA en voor iedereen. Dat geldt voor Wiegels, dat geldt voor Den Uyl, noem ze maar op. Elk van hen leeft in een wereld waarin bepaalde dingen niet waar mogen zijn, en daarom zijn ze niet waar en handel je alsof jij alleen weet wat juist is. Sommigen zijn leiders, ontleend aan deze vereenvoudiging van de werkelijkheid macht. Anderen echter ontleend daaraan het gevoel dat alles toch wel goed zal komen zonder dat zij het behoeven te doen, want anderen zullen het voor hen doen en voor hen de besluiten nemen. Het is deze schapmentaliteit die voor de mensheid de meest gevaarlijke is in deze periode.

Vraag: Er werd gesproken van voortdurend evenwicht en van maatschappelijke aardse handelingen om dit sneller te scheppen. Is dit aardse evenwicht dan niet een verstoort evenwicht en zo ja, dan heeft men toch niet... heeft men toch niet aan een leugenbehoud te doen om evenwicht buiten zich te willen scheppen?

Antwoord: Dat heeft u ook helemaal niet te doen wanneer u het niet erg vindt dat de mensen verdwijnen. Als u denkt: "na mij de zondvloed", gaat u uw gang. Maar als u denkt: "ik wil graag ook nog kleinkinderen hebben die nog gelukkig kunnen worden op deze wereld", ja, dan moet je er ook wat aan doen, nietwaar? Want het is zeker dat wanneer je steeds grotere gevaren schept, je daardoor de overlevingskansen van je nageslacht steeds geringer maakt. Daarbij komt dat je dit doet om dingen te produceren die je toch niet onbepaald en altijd zou kunnen blijven produceren, zodat een groot gedeelte van dit productieproces in feite alleen maar een versnelde

verspilling is van de bronnen van energie en materiaal waarover je nu beschikt. Ik vind dit een kolderieke methode, al geef ik toe dat het de aandelen vaak wel aardig de hoogte in jaagt.

Vraag: Zijn er buitenaardse wezens zoals die aangenomen worden in de ufologie hier op aarde aanwezig? En zo ja, zijn die verantwoordelijk voor bepaalde fenomenen die op deze aarde voorkomen?

Antwoord: Ze zijn er wel, maar dat zullen ze u zeker niet vertellen, en daarom zullen ze ook niet aansprakelijk zijn voor fenomenen zoals die op aarde voorkomen, omdat dit een kwestie zou zijn van adverteren dat ze er zijn.

Vraag: Hoe kan men verhinderen door anderen als het ware leeggezogen te worden?

Antwoord: Ja, de meest eenvoudige manier is natuurlijk zelf zuigen. Maar eh... wanneer u stelt dat u onaantastbaar bent voor uzelf, en probeert uw eigen evenwichtigheid in stand te houden, u niet te laten irriteren door anderen of te laten domineren door anderen, is de kans dat ze u leegzuigen maar heel gering.

Vraag: Hoe kan men verhinderen door anderen als het ware leeggezogen te worden?

Antwoord: Ja, de meest eenvoudige manier is natuurlijk zelf zuigen. Gelach. Maar wanneer u stelt dat u onaantastbaar bent voor uzelf en probeert uw eigen evenwichtigheid in stand te houden, u niet te laten irriteren door anderen of te laten domineren door anderen, is de kans dat ze u leegzuigen maar heel gering.

Vraag: Even een klein wonder graag. 10 seconden uw mond houden, maar wel zorgen dat er een mededeling op onze tapes wordt opgenomen.

Antwoord: Als ik begin met wonderen, dan is het als ik dadelijk thuis kom voor mij uiteindelijk donderen, en daar begin ik niet aan.

Vraag: Bij hoeveel vaste bezoekers hier doet u follow-up om te kijken welk effect deze seances hebben?

Antwoord: Kan ik geen antwoord op geven omdat ik niet over voldoende gegevens beschik om een redelijk antwoord te geven. Ik weet dat er veel controle is, dat veel wordt nagegaan dus, maar ik behoor niet tot de groep die het doet. En als zodanig kan ik dus alleen op grond van mijn eigen ervaring zeggen dat we dit steekproefsgewijs wel degelijk doen en proberen te reageren op degenen bij wie we een contact mogelijk achten en tegelijkertijd een noodzaak tot dit contact zien. Verder kan ik helaas niet gaan.

Vraag: Ziet u ons nu wel of niet zoals wij elkaar visueel waarnemen? En kunt u dat soms alleen met de waarnemingen die wij zelf van elkaar doen?

Antwoord: Ik kijk naar de manier waarop u naar elkaar kijkt en daardoor denk ik dat ik weet hoe u ziet wat er is. Wanneer ik zelf kijk zie ik iets anders, omdat voor mij uw uitstralingen, uw persoonlijkheid sterker bepalend zijn dan uw uiterlijke lijnen.

Vraag: Zijn experimenten gericht op het herinneren van vorige levens door middel van uittreding gemakkelijk uit te voeren en zijn er ook gevaren van belang?

Antwoord: Gemakkelijk, ja dat hangt af van de mogelijkheden waarover u zelf beschikt en de eigenschappen waarover u beschikt. Gevaren zijn erin zoverre aan verbonden dat een mens die geconfronteerd wordt met een vroeger leven, daaraan vaak niet slechts ervaring en herkenningen, maar ook bepaalde pretenties ontleent die hij dan in dit leven niet waar kan maken.

Vraag: Wat is de mening van de orde over het heksenproces in Aschaffenburg?

Antwoord: Ik vind het belachelijk dat mensen niet eerst de gewone middelen gebruiken waarover zij beschikking hebben, om daarnaast dan de magische middelen te gebruiken. Ik vind het net zo gek als iemand in plaats van de telefoon te gebruiken, een renbode stuurt. Ik acht degenen die dit gedaan hebben onverantwoordelijk en zeer beperkt en eenzijdig in hun bewustzijn.

Ik meen ook niet dat hun religieuze opvattingen bij zullen dragen tot grotere geestelijke rijpheid van de betrokkenen.

Vraag: Is er communicatie of zijn er relaties tussen gene zijde en de bestuurders van vliegende schotels, AKA Kor? (?Red.)

Antwoord: Ik heb er wel eens van gehoord, maar zelf werk ik er niet mee omdat de zin voor humor die deze persoonlijkheden hebben, over het algemeen slecht match met de mijne.

Ik dacht dat we dan, tenzij het erg noodzakelijk is dat iemand nog iets navraagt over een reeds gestelde vraag, we overgaan tot het laatste stukje.

Nou, hartelijk dank namens het medium, niet namens mij.

HET SCHONE WOORD

Goed. 'Het Schone Woord', u kent het allemaal hè? U geeft drie woorden en ik brei er wat van.

Reactie: Atoom - Harmonie - Tantra.

Antwoord: Atoom, harmonie, en tante geloof ik ertussen ook nog? Oh, tantra, ja, neemt u me niet kwalijk. Laat ik het zo eens zeggen.

Wanneer de bewuste ontwakende mens ziet, keert hij terug. En als dat atoom geeft hij zijn kracht. Aan de ontplooiing van dat wat nog niet is. Mooi. Erover nadenken. En nou moet ik er nou nog wat van gaan breien, zeg, hè? Lastige.

Vrij drijft hij in niet.

Al wetend, al beseffend, sluimert hij,
en denkt zichzelf te zijn en is niet meer.
Totdat hij weer ontwaakt en wederkeert.
En eigen woord en macht herhaalt.
En nieuwe krachten vorm geeft en gestalte
en wordt tot een energie,
bouwt zichzelf atoom en molecuul,
bouwt zichzelf een vorm, structuur,
totdat in onbegrepen uur
hij is een kracht die spreekt.

Dan klinkt uit de oneindigheden één werkelijkheid, één lied.

Dan zegt de mens, zo uit het niet herboren, de waarheid.

Ook al hoort men niet dat wat hij zegt.

Dan spreekt hij plotseling kosmisch recht over waan,
gekoesterd nog op aard.

En al begrijpt men niet dat wat hij zegt,

iets van zijn wezen blijft bewaard,

daar waar zijn woord zich hecht in het bewustzijn van een mens.

Hij lost zich op.

Hij wordt weer niet omvattend al en sluimerend stil,

in al wat waarlijk is,

vergetend dat wat streven wil, wil zijn,

en in de kringloop is gevangen.

Dan grijpt hij plots, ontwakend weer,

de macht, de kracht en breekt u,

zeer bewust,

tot eigen kracht van het ik zich in het al ontlaadt
en al ontbindend en hervormend,
in al zijn sporen achterlaat,
zodat het ik opnieuw,
maar ongeteld en ongezien,
in veelheid leeft in het bestaan,
en zo in waan,
de werkelijkheid van hem die sluimert, deelt.

Nou, mooie tantra, hè? Ja, ik bedoel, ik had er liever een mooie tante bij genomen, dat is gezelliger. Maar op deze manier kan het ook, nietwaar? Ja, ik heb altijd gedacht, nietwaar, waarom moet ik het met zo'n dik mannelijk medium doen, nietwaar? Ja. Ja, dit is alleen maar een afscheidswoord hoor, ik ben zo weg, maak je geen zorgen.

Ik wou alleen dit zeggen: wanneer je nou ziet dat ze alles tegenwoordig verkopen met een mooie dame en zo, had ik ook maar zo'n medium willen hebben, nietwaar? Maakt de boodschap veel aanvaardbaarder. Maar ja, ik bedrijf dan maar mijn public relations met de middelen die mij hier ter beschikking staan. En ik heb dat gedaan zo goed als ik kon.

Ik hoop dat u er tevreden mee bent. Als u niet tevreden bent, bijvoorbeeld degenen die nog met extra's op de band wilden hebben, weet u wel? Dan moet u altijd maar denken: alles gaat ook niet voor niets. Maar wat ik u wel gun en zal proberen te geven, voor zover het in mijn macht ligt, dat is die hoop die u nodig hebt om uzelf te zijn. En hoe meer u uzelf bent, hoe bewuster u in de geest komt, hoe minder werk u ons kost, en hoe meer we kunnen doen voor de kosmos.

Goedenavond.